

Οι Δρακόλιμνες της Κεντρικής Πίνδου (Νικόλαος Γ. Εμμανουήλ, Καθηγητής Γεωπονικού Πανεπιστημίου Αθηνών)

/ [Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=168995>]

Οι Δρακόλιμνες στην Κεντρική Πίνδο

Οι Δρακόλιμνες της Φλέγκας, λίγο κάτω και βορείως της ομώνυμης κορυφής, σε υψόμετρο 1950μ. περίπου, είναι δυο άλλες πολύ όμορφες φυσικές ορεινές λίμνες της Πίνδου. Η πρόσβαση σε αυτές έγινε μέσω του δρόμου που με βορειοδυτική κατεύθυνση φθάνει από το Μέτσοβο στο καταφύγιο της Φλέγκας και από εκεί σε οροπέδιο, όπου και τερματίζει ο δρόμος. Βαδίζοντας στις βορεινές πλαγιές της κορυφής «Καπετάν Κλήδης» ανεβαίνουμε στην κορυφή Φλέγκα (2.159μ.). Η ομορφιά των δυο αυτών μικρών λιμνών που αντικρίζουμε από εκεί μας προκαλεί να κατηφορίσουμε για μισή ώρα και να τις επισκεφτούμε. Τα νερά της επάνω λίμνης τρέχουν σε μικρό ρυάκι και συνδέονται με την κάτω και, εάν υπάρχει περίσσεια νερού, αυτό συνεχίζει να ρέει προς την κοιλάδα του Αρκουδορέματος, στον Εθνικό Δρυμό «Βάλια Κάλντα».

Η δίδυμη Δρακόλιμνη της Φλέγκας

Νοτίως του Μετσόβου στο βουνό Λάκμος ή Περιστέρι και σε υψόμετρο 2050 μ. υπάρχει η θρυλική Δρακόλιμνη «Βρίγγα», που στα βλάχικα σημαίνει κύκλος. Οι κάτοικοι του χωριού Χαλίκι την λένε «Βουρλίγκα» (προφανώς παραφθορά της λέξεως Βρίγγα). Λέγεται ακόμα και «Ντιβερλίγκα», είναι στρογγυλή και καταλαμβάνει έκταση 10 στρεμμάτων περίπου. Την περιοχή αυτή επισκεφθήκαμε παίρνοντας τον χωματόδρομο από το Χαλίκι με κατεύθυνση βορειοδυτική. Φθάνουμε στην βρύση Καρβελού -χρειάζεσαι, όπως λένε, ένα καρβέλι ψωμί για να πιείς το νερό της- και από εκεί με μονοπάτι οδηγούμαστε στην Ντιβερλίγκα. Ουσιαστικά δεν πρόκειται για λίμνη, αλλά για δέκα περίπου φιδόμορφες νεροσυρμές που αποτελούν την αρχή του Αχελώου ποταμού. Κατά την παράδοση υπήρχε και εδώ δράκος με την μορφή φιδιού, που βγήκε από τον βράχο και έρποντας για ένα διάστημα, βυθίστηκε πάλι στην γή, στο μέρος όπου τα νερά χάνονται. Από εκεί που βγήκε ο δράκος ξεπήδησε νερό το οποίο ακολουθεί την οφιοειδή πορεία του. Ατενίζοντας από την Ντιβερλίγκα την κορυφή του Λάκμου απέναντί μου δεν μένει παρά να αναρωτιέμαι και να θαυμάζω ταυτόχρονα για την

φαντασία των ξωμάχων των βουνών μας.

[Συνεχίζεται]